HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 2: 13 - ART, AESTHETICS AND IDOLATRY - PART 1

OU ISRAEL CENTER - WINTER 2021/22

- Western culture promotes the development of and appreciation for the arts. These broadly encompass (i) the visual arts painting, sculpture, photography, film and perhaps also including architecture and design; (ii) the performing arts music, theatre, dance, opera, mime; and (iii) the literary arts poetry, prose, drama.
- Torah thought has much to say about each of these three areas and we will be'H look at them in future shiurim.
- In this and the following shiurim we will focus solely on art and sculpture, first from a hashkafic and then from a halachic perspective.

A] THE FUNDAMENTAL QUESTION

- Hebrew has many words for beauty, including: הדר, יופי, תפארת. But is there a 'Jewish' or 'Torah' perspective on art and the aesthetic?
- In the modern world there are many 'Jewish artists', but is the art in some way 'Jewish', or is the idea of Jewish art as unconvincing as 'Jewish mathematics'.¹
- 1. Does the biblical-rabbinic world-view contain elements which lend themselves to the development of a Torah esthetic? Or, to put the question differently: Could the metaphysical commitments of Judaism permit it to accept without self -contradiction the existence of a special category of the beautiful?

Rabbi Schubert Spero, Towards a Torah Esthetic, Tradition Issue 6:2 (Spring-Summer 1964)

B] CHALLENGES TO DEVELOPING A POSITIVE TORAH PERSPECTIVE TO ART

- The connection between art, especially sculpture, and idolatry in the ancient world, including ancient Egypt.
- The Torah prohibition on fashioning any graven image and likeness the second of the 10 Commandments!
- Limited possibilities of halachically permitted Jewish engagement in the plastic arts. Note that most biblical Jewish ritual object are natural eg succa, lulav, shofar, matza etc.
- Greek, Roman and then Christian dedication of art to pagan worship until the Middle Ages.
- Even after the Renaissance, much commissioned art continued to have Christian themes.
- For most of history, art was commissioned by the Church or wealthy sponsors/patrons. Almost no Jews had the financial ability to commission art and were prevented from training in it.
- Some artistic expression was possible through the making of Judaica eg chanukiot, kiddush cups, or decorating synagogues. But these were miniscule in nature and limited in funding, compared to the creation of great statues or painting of great churches.

דתניא: (שמת טוּב) זֶ*הָ אֵלִי וְאַנְלֵּהוּ-* התנאה לפניו במצות. עשה לפניו סוכה נאה, ולולב נאה, ושופר נאה, ציצית נאה, ספר תורה נאה וכתוב בו לשמו בדיו נאה, בקולמוס נאה, בלבלר אומן וכורכו בשיראין נאין.

שבת קלו

2.

Chazal learn the importance of buying and making beautiful mitzva objects from the Torah itself.²

- Through the 18th and 19th centuries a number of factors enabled more Jewish engagement in art and the aesthetic, including: (i) more secular art expression became possible; (ii) Jews began to gain financial stability and access to training; (iii) non-observant Jews were less interested in the halachic prohibitions. Approaching the 20th century, art also began to become more abstract. This enabled more halachically permitted outlets, even in the plastic arts.
- With the establishment of the Jewish Yishuv in Israel and the State in 1948, many more opportunities arose for large scale sponsorship of art, and the establishment of art schools such as The Bezalel Academy of Art and Design.

^{1.} A similar debate surrounds the concept of 'Jewish philosophy'. Jewish philosophers abound but is there something specifically 'Jewish' about the ideas they present or the manner in which they present them?

See Shulchan Aruch OC 656 where the parameters of this mitzva are defined.

- In recent years these opportunities have become increasingly open to the observant Jewish population.
- However, the religious Jewish communities in Israel, the US and other countries still have very little education or interest in appreciating the fine arts, especially in a cultural and not merely aesthetic sense. This is especially true of contemporary, abstract and post-modern art. While the observant community is very connected with the worlds of literary and musical arts (although the performing arts do have halachic limitations), there is far less of an interest in the observant Jewish community in visiting galleries, exhibitions and museums.³

C] THE VALUE OF BEAUTY

C1] IS BEAUTY A VALUE OR A MIRAGE?

שַקר הַחֶן וָהֶבֶל הַיֹּפִי אָשַׁה יָראַת־ה' הִיא תְתָהַלַל.

משלי לא:ל

One of the best known Torah statements concerning beauty is apparently critical. Beauty is 'hevel' - vacuous - when contrasted with fear of Heaven.

שקר החן - חן האשה ויפיה הם שקר והבל – ר"ל אין בהם תועלת רב עד להלל את האשה באלה אבל אשה יראת ה' היא הראויה להללה בזה

מצודת דוד שם

However, this is NOT a statement about beauty itself, but regarding what is the appropriate praise of a woman.

C2] THE BEAUTY OF GOD

5 בַּרַכֵּי נַפִּשִּׁי אֵת־הָ' הָ' אֱלֹהַי גַּדַלִתָּ מִאָד הַוֹד וְהָדֵר לָבַשְׁתָּ.

תהלים קד:א

Tehillim opens the famous 'Barchi Nafshi', which describes the beauty of the universe, with a description of God as 'clothed in beauty' - hadar.

ל**ח ולא תחדר פני גדול**. ההדר הוא היופי החלוני המיוחד לכל דבר שבו נהדר במינו. כמו *פרי עץ הדר. הדר הכרמל. בכור שורו* הדר לו. והוא מובדל מן הוד שהוא הענין הפנימי הלוריי המיפה את הדבר מלד לורתו. כ"א לפי מה שהוא.

מלבי"ם ויקרא פרשת קדושים אות לח

Malbim explains that 'hadar' expresses the concept of outer visible beauty and 'hod' refers to an inner intrinsic beauty. Clearly, God does not have physical beauty and the idea is symbolic. But does it suggest something more fundamental about the concept of beauty?

ר **הוד והדר לבשת.** בשר ודם אם הוא גבור אינו נאה ואם נאה אינו גבור, אין בו שני דברים כאחד. אבל הקדוש ברוך הוא יש בו שני דברים, ההוד וההדר, ועתיד ליתנם שניהם למלך המשיח, שנאמר (מזמור כא:ו*) הוד והדר מְשַׁוּה עליו*.

רד"ק תהלים קד:

The Redak quotes a Midrash⁴ that God has beauty and strength in a combination that man (other than Mashiach) cannot achieve.

C3] THE BEAUTY OF THE AVOT

(יא) וַיְהַּי כַּאֲשֶׁר הִקְרָיב לָבָוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאֹמֶר ֹ אֶל־שָׁרַי אִשְׁתֹּוֹ הַנֵּה־נָאַ יָדַּ עְתִּי **כֹּיִ אִשָּה יְפַת־מַרְאֶה אֲתְּ**.

רראשנה נרינע

Beauty is noted and praised in the Torah - Sarah is praised as having a beautiful appearance

ַנְדָה וַתְּעֵל. (טז) וְ**הַנַּעֲלָ טֹבַת מַרְאֶה** מְאֹד בְּתוּלָה וְאָישׁ לְא יְדָעֶה וַתַּרֶד הָעַׂיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּה וַתְּעַל.

בראשית כדיטז

..... as was Rivka.

^{3.} For more details on this see Judaism and Art from the Perspective of an Artist, Rabbanit Yael Shimoni - https://torah.etzion.org.il/en/judaism-and-art-perspective-artist

^{4.} Yalkut Shimoni on Tehillim 104:1

ועיני לאַה רַכּות וְרָחֵל הַיְתָה יְפַת־תּאַר וְיְפַת מַרְאָה. 10.

בראשית כטייז

Rachel is praised with having a beautiful appearance and form

ַר ווֹ) וַיַּעֲוֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵףְ וְלֹא־יָדַע אָתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הַוּא אוֹכֵל **וַיְהַי יוֹסֵף יְפֵּה־תָּאַר וִיפֵּה מַרְאֶה**.

בראשית לטו

..... as was Yosef.

הרואה אדם נאה כיצד הוא מברך? כך שנו רבותינו: הרואה בריות טובות וכו', ואין לך נאה מרחל! <u>ובשביל יפיה בקש יעקב לישא אותה</u>

מדרש ילמדנו (מאן) ילקוט תלמוד תורה - בראשית אות קלו

Chazal note that Rachel's beauty was a motivating factor in Ya'akov's attraction to her.

C4] THE BEAUTY OF HUMAN FORM

שופריה דרב כהנא מעין שופריה דרבי אבהו, שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו, שופריה דיעקב אבינו מעין 13. שופריה דאדם הראשון!

בבא בתרא נח.

14. כי מטא למערתא דאדם הראשון יצתה בת קול ואמרה - נסתכלת בדמות דיוקני, בדיוקני עצמה אל תסתכל!

בבא בתרא נח.

Chazal praise the exceptional beauty of some of the Amoraim as reflecting that of the Avot, of Adam and ultimately of God!

תנו רבנן: הרואה פיל קוף וקפוף אומר: ברוך משנה את הבריות. ראה בריות טובות ואילנות טובות אומר ברוך שככה לו בעולמו

ברכות נח:

Chazal instituted a beracha to be said on seeing exceptionally beautiful people, creatures and nature (although in practice this beracha is rarely made today).

16. ד"א: לא תחנם - לא תתן להם חן. מסייע ליה לרב, דאמר רב: אסור לאדם שיאמר כמה נאה עובדת כוכבים זו. מיתיבי: מעשה ברשב"ג שהיה על גבי מעלה בהר הבית, וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר. אמר: מה רבו מעשיך ה'! ואף ר"ע ראה אשת טורנוסרופוס הרשע, רק שחק ובכה. רק - שהיתה באה מטיפה סרוחה. שחק - דעתידה דמגיירא ונסיב לה. בכה - דהאי שופרא בלי עפרא! ורב, אודויי הוא דקא מודה. דאמר מר: הרואה בריות טובות, אומר: ברוך שככה ברא בעולמו.

עבודה זרה כ.

The Gemara records that certain Tannaim said this beracha when they saw exceptionally beautiful Roman women!

C5] THE BEAUTY OF ZION AND THE MIKDASH

. מִצִּיוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹקִים הוֹפִיעַ.

תהלים ניב

Zion is praised as the <u>ultimate</u> in beauty.

וָהַאַמַּה מָזֶה וָהַאַמַּה מָזֶה בַּעֹדֶף בָּאֹרֶךְ יָרִיעֹת הַאֹהֶל יָהְיֶה סַרוּחַ עַל צָדֵי הַמִּשְׁכַּן מָזֶה וּמָזָּה לְכַסֹּתוֹ 🚺 18.

שמות כו:יג

The Torah describes how the outer coverings of the Mishkan in the desert overhung the inner tapestries on both sides.

יהיה סרוח על צדי המשכן - ללפון ולדרום, כמו שפירשתי למעלה. למדה תורה דרך ארץ שיהא אדם חם על היפה

רש"י שכ

Rashi explains that this emphasis on describing the coverings is to teach 'derech eretz' - that a person should protect that which is beautiful.

C6] BEAUTY AND AESTHETIC IN A LIFE OF TORAH?

רבי שמעון בן מנסיא אומר משום רבי שמעון בן יוחאי - הנוי והכח והעושר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה 20. לצדיקים ונאה לעולם.

משנה מסכת אבות פרק ו משנה ח

Pirkei Avot presents different models as to the role of wealth and aesthetic in a life of Torah. R. Shimon bar Yochai recognizes that beauty, wealth and honor are important tools in the life of the Tzadik and in the world as a whole.

כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה 21

משנה מסכת אבות פרק ו משנה ד

Yet, in the same chapter of Pirkei Avot, Chazal present the ascetic, rather than aesthetic, as the goal for a Torah life!

• We see throughout history that different Jewish communities have adopted these different approaches in their avodat Hashem. Each has its challenges and advantages.

D] THE MISHKAN - ART, ALLEGORY AND SYMBOL

22. (א) וַיִדבּּר הָ' אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְרֹי (ב) רְאָה קָּרָאתִי בְשַׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרֵי בֶּן־חִוּר לְמַשֵּׁה יְהוּדָה: (ג) וָאֲמַלֵּא אֹתִוֹ רַוּחַ אֱלֹתִים בְּנַלְאֵל בָּן־אוּרֵי בָּוּרָשֶׁת וּבִּנְּרְשֶׁת: (ה) וּבַחַרְשֶׁת אָבֶן לְמַלְּאת וּבַחַרְשֶׁת בָּזָכְב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּרְשֶׁת: (ה) וּבַחַרְשֶׁת אֶבֶן לְמַלְּאת וּבַחַרְשֶׁת בָּלָכְמָלָאכָה: אֵץ לַעֲשִׁוֹת בְּכָל־מְלָאכָה:

שמות לא:א - ה

The most detailed artistic creation in the Chumash is the building of the Mishkan, which is described in minute detail. The key requirements set out by the Torah in order produce the Mishkan are chochma, bina and da'at.

23 (ג) בחכמה - מה שאדם שומע מאחרים ולמד. ובתבונה - מבין דבר מלבו, מתוך דברים שלמד. ובדעת – רוח הקדש.

רש"י שמות לא:ו

Rashi defines these are follows: Chochma is the knowledge and learning one acquires from others. Bina is the ability to apply that knowledge and extrapolate it into new ideas. Da'at is the creative Divine inspiration - ruach hakodesh - which sparks the process of creativity.

רוח אלהים - רמז לכח השכלי. בחכמה - מה שילמד האדם מזולתו ויזכור. ובתבונה. מה שיחדש משכלו וימליא על ידי המחשבה והחזיון וההיקש. ובדעת. השלימות השכלית היולאת מן החכמה והתבונה. ולמפרשים כוונות רבות בזה ומה שהבנתי הוא מה שאמרתי.

רבי אברהם בן הרמב"ם שמות לא:ג

- R. Avraham ben HaRambam explains Chochma and Bina in a similar manner to Rashi, but understand Da'at to be an intellectual blend of chochma and bina.
- 25. The fact that these highest mental and intellectual abilities [Chochma, Bina and Da'at] have to be ascribed to Betzalel makes it evident that here it is no question of producing a merely external work of art, but that it concerns a work that is to be symbolic in every part of it, and that the ideas which are to be expressed in it, and through it, are to be kept present in the minds of the makers as their guiding thoughts and intentions.

R. Shimshon R. Hirsch commentary to Shemot 31:3⁵

^{5.} For a more detailed analysis by R. Hirsch on Chochma, Bina and Da'at see his commentary to Bereishit 41:33

26. If allegory can be defined as a representation of an expressible something by another expressible something, the mystical symbol is an expressible representation of something which lies beyond the sphere of expression and communication A hidden, and inexpressible reality finds its expression in the symbol. If the symbol is thus also a sign or representation, it is nevertheless more than that the symbol 'signifies' nothing and communicates nothing, but makes something transparent which is beyond all expression.

Gershom Scholem, Major Trends in Jewish Mysticism, p 27-28

27. Allegory is understood generally as a figurative expression or, in the theory of art, as a sensuous representation of an abstract. In this sense, something which is particular is taken only as an example of the general. It is well known that philosophical systems every so often present allegorical interpretations, such as the images implied in folk cults or myths, and that the allegorical mode is sometimes applied to the Scriptures in attempts to decipher the hidden meaning of the narrative or of the images. Symbols, on the other hand, are understood in many of the presentations as signs or images so imbued with meaning that it is impossible to distinguish between the sensuous appearance and the meaning implied in that appearance.

Nathan Rotenstreich, Symbolism and Transcendence: On Some Philosophical Aspects of Gershom Scholem's Opus⁶

(יט) ה' **בַּחַכְמֵה** יָסֶד־אָרֵץ כּוֹנֵן שַׁמִּיִם **בַּתְבוּנָה**: (כ) בַּ**דַעְתוֹ** תַּהוֹמְוֹת נְבָקַעוּ וֹשְּחָקִים יִרְעֲפוּ־טֵל.

משלי גייט-כ־

These same concepts of Chochma and Bina and Da'at were used by God to created the Universe!

(ג) בחכמה ובתבונה ובדעת. כבר נתבאר דכל העולמות נכללו במעשה משכן וכליו. ומש"ה שכנה השכינה בו כמו שהיה מראש הבריאה שהיה השכינה בעולמו בכלל משגיח. וכמו שהעולם בכלל נברא בשלש מדות אלו כדכתיב [משלי גי] ה' בְּחָבְמָה יְסֵד־אָבֶץ כּוֹנֵן שׁבּיה בעולמו בכלל משגיח. וכמו שהעולם בכלל נברא בשלש מדות הללו. וכן בית המקדש שהיה השכינה שורה בו. וזהו שמים בקבונה: בְּדַעְמוֹ מְבּוֹמְוֹת בְּבַבְעוֹת בברכות (דף כה) ידע בללאל שמות ללרף אותיות שבהם נברא שמים וארץ. ונמלא מבואר לשון 'רוח אלהים', שזה השם משמעו כ"פ שברא שמים וארץ

העמק דבר שמות לא:ג

The Netziv highlights the connection between man building the Mishkan and God creating the Universe. One is a symbolic microcosm of the other.

אמר רב יהודה אמר רב: יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. כתיב הכא (שמות להּלא) וַיְמַלֵּאָ אֹתְוֹ רְנֹחַ אֵלֹּהְיִם בְּחְכְמָּה בְּחְכְמָּה בְּחְכְמָּה יָסַד־אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִּם בְּתְבוּנָה. וכתיב (משלי גּיכּ) הֹ' בְּחָכְמָה יָסַד־אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִּם בִּתְבוּנָה. וכתיב (משלי גּיכּ) בְּדִעְתּוֹ בְּקְעָה יָסַד־אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִּם בְּתְבוּנָה. וכתיב (משלי גּיכּ) בְּקַבְּתְּעֹי בְּתְחוֹנְיוֹת נִבְּקֻעוֹּ. אמר רבי יוחנן: אין הקדוש ברוך הוא נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה שנאמר (דניאל בּיכּא) יָהַבְּ חְכְמְתָּא בְּלַחְבְּ בְּלְבְיְעִי בִינָה. שמע רב תחליפא בר מערבא ואמרה קמיה דרבי אבהו, אמר ליה: אתון מהתם מתניתו לה, אנן מהכא מתנינן לה - דכתיב (שמות לאּיּו) וּבְלֵבְ בָּל־חֲכַם־לַבְ נַתְתִּי חִכְמָחַה.

ברכות נה.

Chazal connect the building of the Mishkan with the Creation of the Universe. They also note that Chochma from God is only given to those who already possess chochma!

אלא למי שיש בו חכמה. קשה הרי ה' הוא הבורא והחכמה הראשונה על כרחך מה' היא והיכי מלי מימר שאין ה' נותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה. ויש לומר שהחכמה הראשונה היא חכמה ופקחות לענין דרך ארץ ומוסר. כי זו אינה מיד ה' שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. וכשתקדם באדם חכמה זו יתן לו חכמת התורה (יפ"ת). וכן כ' ע"ד זה בס' נפש החיים:

עץ יוסף (על עין יעקב) ברכות פרק ט - הרואה דף נה עמוד א אות קכא

The Etz Yosef (on Ein Yaakov) explains that the first chochma which people must create for themselves is the common sense of basic morality - derech eretz. Only a person who has first built that, through their own ethical choices, can be worthy of the gift of Divine Chochma.

^{6.} he Review of Metaphysics (June 1978) Vol. 31, No. 4 p 605

^{7.} These verses appear immediately after the far better known lines (Mishlei 3:17-18) דָּרָבֶיהָ דַּרְבֵי־גַעַם וַכָל־יְתָיָבֹתֵיהָ שָׁלְוֹם: עֵצְ־חַיֵּים הָאֹא לַמַּחֲזִיקִים בָּהָּ וַתֹּמְבֶיה מְאָשֵׁר:

E] BEAUTY AND AESTHETICS - RAV KOOK

Rabbis Kook on Art Kasher Jewish Sculpture

REMBRANDT AND DIVINE LIGHT

BY A. MELNIKOFF

As an artist I am interested in the Biblical probibition of making graven images, that has had so much influence in the creation of Jewish art.

One day I talked to the Inte Rabbi Kook about this prohibition. I asked him whother it is true that somewhere in our hely commentaries there is a passage which says that under certain conditions sculpture is allowed to be done by Jowa?

The Ribbi-katted his brows. "Lat me see, let me see," he was saying to himself. A few moments later he brought down huge Gemaroth from the shelves; he piled them up on the table: he opened one after another, moving his delicate flagers along the lines of the hely script as he read. This went on for half-an-hour. He looked like a hunter on the trail, a hunter after truth and knowledge. At last he stood up triumphantly. "Here it is," he Now listen to what our sages say about your question.

I don't remember the exact wording he quoted, but it was something like this-"Our soges Bay," he read out, "that it is allowed to Jews to make images, if these are done imperfectly and This made me laugh.

"Why are you laughing?" he asked.
"In that case," I replied, "I am sure my sculpture is kasher,"

" Why?" he naked.

"Because my work is far from being perfect."

Now was his turn to laugh. He was all kindness. We talked about Art and he told me the following story:

"When I lived in London I used to visit the National Gallery. and my favourite pictures were those of Rembrandt. I really think that Rembraudt was a Tradik. Do you know that whom I first saw Rembrandt's works, they reminded me of the legend about the creation of light? We are told that whon God created light. it was so strong and pellucid, that one could see from one and of the world to the other, but (lod was afraid that the wicked might abuse it. What did He do? He reserved that light for the righteous when the Messiah should come. But now and then there are great men who are blessed and privileged to see it. I think that Rembrandt was one of them, and the light in his pictures is the very light that was originally created by God Almighty,

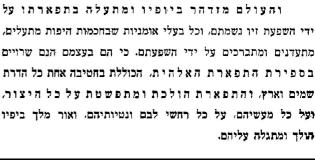
I have read much about Rambrandt, but none gives such a vivid description of his genius as this. Only a man as pure of heart and soul as Rabbi Kook could have seen Rembrandt in that light.

London Jewish Chronicle (September 13 1935),

תַּפָאָרָת צַדִּיקִים מִפְיָּאִים.

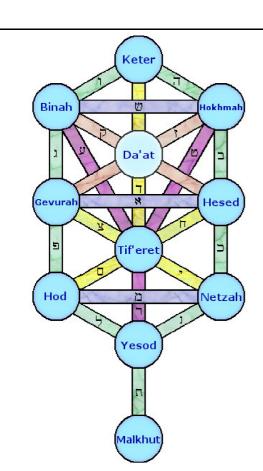
הצדיקים המופלאים, שאין עולם הזה תופס אצלם מקום מצד גבוליו שפלותו וצמצומיו. דוקא הם מוקירים את העולם ומכבדים אותו. מפני שהם רואים בו עולם עליון, זיו טהור ממקור החיים, ויפיו וטובו מתעלה בעילויים גדולים. והרגשת הנועם והיופי שבו מתגדלת אצלם בגודל של קדושה ועדינות עליונה, עד שהנם תמיד חיים חיים מלאים. שיש בהם כל ההנאות האסתתיות, המענגות את החיים במעלה עליונה מאד. וחושיהם הרוחניים אפילו ביחס להתוכן האסתתי הרגיל, בהכרת היופי שבמראות, שבשירה, שבסדר, שבמדינה ובמוסר, ושבכל ערך, מתכפלים בכפלים אדירים, עד שהם הם הנם מקורות היופי והסידור בחיים.

ידי השפעת זיו נשמתם, וכל בעלי אומניות שבחכמות היפות מתעלים, מתעדנים ומתברכים על ידי השפעתם. כי הם בעצמם הגם שרויים בספירת התפארת האלהית, הכוללת בחטיבה אחת כל הדרת שמים וארץ, והתפארת הולכת ומתפשטת על כל היצור, ועל כל מעשיהם, על כל רחשי לבם ונטיותיהם, ואור מלך ביפיו

הראי'ה קוק - ארות הקודש כרך ג' עמוד ש'ו

Ray Kook describes the following series of causes and effects in the world of art and aesthetics: (i) the tzadik appreciates THIS world more than most people since he/she is removed from it and regard it from an external and panoramic perspective; (ii) the tzadik therefore sees in aesthetic beauty a refined sanctity that transcends its physical form; (iii) this causes a resonance in the soul of the tzadik which triggers a parallel resonance in the higher Sefira of Tiferet; (iv) the spiritual impact of this higher resonance then flows down from the Sefira into this world; (v) this in turn spiritualizes and inspires the artisans of this world to produce art of even greater quality, through which the spiritual power of Tiferet can emanate.

34. הספרות הציור והחיטוב עומדים להוציא אל הפועל כל המושגים הרוחניים הצבורים בעומק הנפש האנושית. וכל זמן שחסר גם שרטוט אחד הגנוז בעומק הנפש החושבת והמרגשת, שלא יצא אל הפועל, עוד יש חובה על עבודת האמנות להוציאו. מובן הדבר, שרק אותם האוצרות שבהפתחם מבסמים את אויר המציאות טוב ויפה לפתח, "מכל דבור ודבור שיצא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים". אמנם אותם הדברים הגנוזים, שקבורתם היא ביעורם, עליהם מתתקן היתד שעל אזנינו, לחפור ולכסות. ואוי למי שמשתמש ביתדו פעולה הפכית למען הרבות באשה.

קבצים מכתב יד קדשו - פנקס "אחרון בבויסק" יא

True art can be a deep expression of the resonance of the human soul. While any aspect of the soul is as yet unexpressed, there remains an duty for artistic potential to express this. Of course, some things done in in the name of 'art' actually demean and debase the human condition. These represent a gross misuse of the spiritual quality of artistic talent.

35. Your venerable Association's constructive promotion of the artistic and esthetic in Eretz Yisrael effectively reflects our national regeneration. We applied our talented, artistically inspired, socially and nationally integrated fellow Jews drawn to Jerusalem by a noble spirit. The adornment of our holy and cherished City with their delightful creations enhances Zion's glory and prosperity. This gratifying development ought to please everybody, young and old, even the lukewarm, and fully immerse in the dire struggle for existence

Ray Kook's letter to the Betzalel Association for Jewish Art in 1908 - Iggrot Reiyah 1:203-2068

36. Your positive initiative fills my heart with hope and emboldens me to address you, honored gentlemen and beloved brothers, from a vantage point ostensibly foreign to the esthetic and art - that of the Rabbinate. Judaism's affirmative evaluation of the artistic and graceful that imbues man's imaginative creations remains qualified. Over-enthusiasm is objectionable, even at the pinnacle of the sublime. Our commitment to the upright is modified by the biblical warning 'do not be over-righteous' (Mishlei 7:16). Inspired by wisdom we yet declared (ibid) 'neither make thyself over-wise'. Similarly 'it is not good to eat much honey' (Mishlei 25:27). This represents the quintessential principle of our eternal People. We reject the addiction and blind submission to any particular idea. Judaism's positive qualification however is applied delicately, sensitively, and judiciously "set about with lilies" (Shir Hashirim 7:13) At times encapsuled in a single point, it avoids restraining human genius with iron shackles or a Chinese wall

ibid

37.

כל המרחב הגדול של הנוי וההידור, היופי והציור, מותר לישראל. רק קו אחד, שרטוט אחד, הנראה לכאורה ארוך הרבה, אבל באמת הוא גדול רק באיכותו, ולא בכמותו. הוא אומר הרבה ברוחו, אבל רק מעט הוא פוגם את החרשת והאמנות, למרות כל המגמות האדירות שלו - כל הפרצופים מותרים חוץ מפרצוף אדם. אמנם רק פרצוף אדם בתמונה בולטת ושלמה, וגם על זה ישנם דרכי בינה

אגרת לראשי החברה לחכמת האנות העברית אגודת 'בצלאל', אגרות הראי'ה א' עמ' 205

Ray Kook sees most expressions of art as being halachically <u>permitted</u>. Only sculpture of the human is halachically limited and, even then, there are means to permit it at least partially.

... בימין דוחה ושמאל מקרבת. ל*א תַעשוּון אָתִּי אֱלהֵי כֶּסֶף וֵאלהֵי זָהָב לֹא תַעשוּו לָכֶם* מעבר מזה רְאֶוּ קָרֵא ה' בְּשֶׁם בְּצַלְאֱל ...

שם

On the one hand, the Torah includes a prohibition on certain art forms. On the other, it enjoins Bezalel to create a work of great art - the Mishkan. Rav Kook expresses this as the right (strong) hand pushing away, but the left (weak) hand drawing close.

39. The typically pagan or Christian icons, past and present, are abominable and unacceptable to the Jews. Hence our sacred obligation to exclude these from out Holy City's National Museum. It is important that your venerable Association inform the enlightened Jewish and general public that all your projects will me the requirements of the leading Torah Sages in Eretz Yisrael. You may rest assured, dear brethren, that such minor acquiescence will advance your cause, dear to us all who love our people and country, who seek to enhance the national weal and honor Your Institution's interests will suffer no harm, and thus united, the various Jewish sectors in the Diaspora and in Eretz Israel, will jointly lend substance to your radiant goals

ibid

40. האלילות עם כל תועבותיה סמכה את כפיה המגואלות וזבות דם על הפרח הנחמד הזה - על היופי והאמנות, ותשביתהו כמעט מטהרו. כנסת ישראל נטתה ידה, בעוז הדר אל אמת אשר הופיע עליה, בברקי אור בעמק צלמות, להציל את השושנה הנחמדה, את עדנת היופי. לבל תירמס כולה, לבל תתמעך ותתנוול בידיה הגסות של האלילות הבזויה.

אגרת לראשי החברה לחכמת האנות העברית אגודת 'בצלאל', אגרות הראי'ה א' עמ' 205

Rav Kook saw Christian idolatry as the root cause of much corruption of the spiritual value of art. He saw the revival of Jewish perspectives on art as an attempt to pull art away from this corrupting influence and back to a place of purity.

- In Part 2 we will be'H look at the thought of Rav Shimshon Refael Hirsch in culture generally and art in particular.
- We will then examine art and the aesthetic in through the lens of a number of contemporary thinkers including Rav Soloveitchik, Rabbi Jonathan Sacks and ybc'l Rabbi Chaim Brovender and Rabbi Schubert Spero.
- We will then begin our examination of the halachic issues, which we will conclude be'H in Part 3.